

[Haustrup Glømmensen.]

at der ved en række af centrene er forskellige uddannelsesmuligheder, og at der ikke behøver at være samtlige fagmuligheder repræsenteret alle 6 steder.

Men tilbage er naturligvis uenigheden om prioriteringen; det er jo kun uenighed om en prioritering, al den stund der som lige nævnt er enighed om, at det er de 6 centre, udbygningen skal centrere sig om. Vi har fra det konservative folkepartis side ment, at stærke saglige grunde, dokumenteret vel, taler for en aflastning af Københavns universitet som et af de mest påkrævede områder, og har ment, netop når der ikke skulle være tale om et mammutuniversitet, at det var nødvendigt med etablering af et sådant aflastningsuniversitet i Østdanmark, og vi kan derfor tiltræde forslaget om Roskilde.

Der er jo også enighed om, at det nordjyske universitetscenter skal anbringes i Ålborg. Der er ved det forslag, der nu foreligger til behandling, sket en klar understregning af, at en planlægningsgruppe straks kan gå i gang. Det er fra ministerens side i fremsættelsestalen understreget, at denne planlægningsgruppe vil få til opgave at gennemføre sit arbejde således, at man kan påbegynde opbygningen i 1975. Der er altså også på dette område, ikke mindst set fra et nordjysk synspunkt, sket et meget betydeligt fremskridt.

Der er derimod ikke stillet forslag om valg af placering i Syd- og Sønderjylland, selv om der er enighed om, at der skal placeres et uddannelsescenter i Syd- og Sønderjylland. Denne placering må altså vente, fordi man ikke har mulighed for på indeværende tidspunkt at se, hvornår påbegyndelsen af dette centers opbygning kan finde sted, allerede af økonomiske grunde, men også af lærerkraftmæssige grunde.

Hr. K. B. Andersen gjorde nogle bemærkninger, og jeg tror, når man kender det ærede medlems sans for det dramatiske, at det var et stort offer, at de var så relativt afdramatiserede, og når hr. K. B. Andersen, der jo ellers altid elsker at citere fra denne talerstol, endda afstod fra at citere Vestkysten, så er vi klar over, at det er et offer på forhandlingsklimaets alter. Det vil jeg meget gerne takke for. Man skal jo anerkende den, der overvinder sig selv, navnlig når det kan være lidt svært for den

pågældende at gøre det. Men jeg gør dog lige opmærksom på, at der er 3 universitetsforeninger i det syd- og sønderjyske område, nemlig Haderslevs universitetsforening, trekantsrådets universitetsforening og Ribe-Esbjergs universitetsforening. Det er ganske klart, at der fra Ribe-Esbjerg områdets side er et ønske om, at placeringen afgøres nu, men det er lige så klart, at der både fra Haderslevs universitetsforening og fra trekantsrådets universitetsforening er en tilslutning til, at denne placering ikke finder sted nu.

Jeg skal ikke forlænge debatten om placeringsspørgsmålet, men henviser til, hvad jeg tidligere som mit partis ordfører har sagt på dette område. Jeg har altså gerne villet understrege, at i hvert fald store dele af det pågældende område er i forståelse med, at placeringen ikke finder sted nu.

Til sidst skal jeg kun understrege — og jeg forstod, at man skulle fortolke hr. K. B. Andersens tale på denne måde — at der er behov for en forhandling. Der er også efter det konservative folkepartis opfattelse i høj grad en vilje til stede til en sådan saglig forhandling. Jeg er ikke enig med hr. K. B. Andersen i, at der i sidste samling slet ikke var mulighed for at forhandle, men jeg er overbevist om, at der i denne samling skal gøres et yderligere og et forstærket forsøg på at få dette forhandlingsklima skabt om denne meget store og meget væsentlige sag.

Knud Bro: En universitetsadministrator sagde engang til mig: hvis man giver mig en rimelig tid, vil jeg være i stand til at bruge et hvilket som helst beløb med en rimelig begrundelse.

Det er derfor, vi i dette spørgsmål tvinges til at prioritere, at lave en samlet planlægning for hele universitetsudbygningen. Jeg skal ikke nægte, at jeg beklager, det har været nødvendigt at skære ned på Odenseprojektet, men jeg vil også gerne sige, at med den knaphed, vi alle oplever inden for uddannelsessektoren, har vi her stået over for et valg: om vi vil gennemføre et af tidens monumentale, eller vi vil spare lidt på det monumentale og så til gengæld skaffe de klasseværelser, hvor der skal undervises, og hvor man skal se at komme i gang hurtigst muligt. Stillet over for det valg har det ikke været svært for os at sætte Odense